

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 17.03.1972, sp. zn. 1 Cz 32/72, ECLI:CZ:NS:1972:1.CZ.32.1972.1

Číslo: 53/1972

Právní věta: Aj keď dlžník nie je v omeškaní s plnením dlhu, môže veriteľ požadovať úroky dohovorené podľa ustanovenia § 387 ods. 1 O. z. Úroky z omeškania podľa ustanovenia § 85 ods. 2 O. z. môže veriteľ na dlžníkovi požadovať aj vtedy, ak neboli medzi ním a dlžníkom dohovorené úroky v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 O. z.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 17.03.1972

Spisová značka: 1 Cz 32/72

Číslo rozhodnutí: 53

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Prodlení dlužníka, Úroky

Předpisy: 99/1963 Sb. § 219 40/1964 Sb. § 85
§ 387

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 53/1972 sb. rozh.

Aj keď dlžník nie je v omeškaní s plnením dlhu, môže veriteľ požadovať úroky dohovorené podľa ustanovenia § 387 ods. 1 O. z.

Úroky z omeškania podľa ustanovenia § 85 ods. 2 O. z. môže veriteľ na dlžníkovi požadovať aj vtedy, ak neboli medzi ním a dlžníkom dohovorené úroky v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 O. z.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR zo 17. 3. 1972, [1 Cz 32/72](#))

Žalobou z 1. 2. 1971 sa žalobca domáhal, aby bolo žalovanému uložené zaplatiť mu 17 745 Kčs s trovami a úrokmi od 1. 9. 1970. Uvádza, že žalovanému 13. 8. 1970 túto sumu požičal a že žalovaný zročnú pohľadávku napriek výzve doteraz nevrátil.

Okresný súd v Prievidzi žalobe vyhovel, nezaviazal však žalovaného, aby žalobcovi zaplatil požadované úroky.

Na odvolanie žalobcu, ktorý v súvislosti s požadovanými úrokmi dôvodil tým, že žalovaný bol s

plnením dlhu v omeškaní, Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil. Vychádzal v podstate z toho, že úroky žalobcovi neprislúchajú, lebo pri pôžičke neboli dohodnuté.

Najvyšší súd SSR rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, tak, že uznesením súdu druhého stupňa bol porušený zákon.

Z odôvodnenia:

Podľa ustanovenia § 85 ods. 2 O. z., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri splnení aj úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania určujú vykonávacie predpisy.

Odvolačný súd v prejednávanej veci nedostatočne posudzoval odôvodnenosť žalobcovho odvolania iba z hľadiska ustanovenia § 387 ods. 1 O. z. Z obsahu žaloby žalobcu ako aj z jeho odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa je zjavné, že žalobca okrem zaplattenia istiny požadoval aj zaplattenie úrokov. Nemožno pochybovať o tom, že mal na mysli úroky z omeškania, keď v tejto súvislosti dôvodil tým, že žalovaný na požiadanie zročnú pohľadávku nezaplatil a neurobil tak ani po písomnej upomienke. Ustanovenie § 387 ods. 1 O. z. nevyklučuje, aby (podľa ustanovenia § 85 ods. 2 O. z.) veriteľovi boli priznané zákonné úroky z omeškania. Toto ustanovenie upravuje možnosť požadovania úrokov aj v prípade, že dlžník nie je s plnením dlhu v omeškaní. Ak však ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ podľa ustanovenia § 85 ods. 2 O. z. právo popri splnení dlhu požadovať aj úroky z omeškania, a to bez ohľadu na to, či tu bola dohoda o úrokoch podľa ustanovenia § 387 ods. 1 O. z.

Keď teda odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti bez toho, že by bol zistil a posúdil, či a odkedy žalobcovi prislúchajú aj úroky z omeškania, porušil zákon v ustanovení § 219 O. s. p. v súvislosti s ustanovením § 85 ods. 2 O. z.